

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1056/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Каченкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.205/21 од 04.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 392/2022 од 14.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 12.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Каченкова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.205/21 од 04.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 392/2022 од 14.07.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.205/21 од 04.02.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Врању новчани износ од 50.900,00 динара, а суду износ од 15.013,00 динара, као и да на име судског паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећенима ББ и ВВ по основу нужних трошкова и то заступања од стране њиховог пуномоћника плати укупан износ од 74.250,00 динара или сваком оштећеном износ од по 37.125,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 392/2022 од 14.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Александра

Каченкова и потврђена је пресуда Основног суда у Врању К.бр.205/21 од 04.02.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Каченков, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи пресуде Основног суда у Врању К.бр.205/21 од 04.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 392/2022 од 14.07.2022. године у ослобађајуће пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима и то на записнику о увиђају места догађаја ПУ Врање ПУ.бр.1922/19 од 19.07.2019. године, криминалистичко-техничкој фотодокументацији и извештају о форензичком прегледу лица места од 16.07.2019. године, а које је суд требало да издвоји из списка предмета. Као разлог незаконитости наведеног записника о увиђају места догађаја, бранилац окривљеног истиче да је исти сачињен у супротности са одредбама ЗКП о вршењу увиђаја којима је предвиђено да се радње непосредно бележе на записнику о увиђају приликом самог вршења увиђаја на лицу места и то тако што се опажане чињенице верно уносе на записник о увиђају, а спорни записник о увиђају места догађаја је сачињен после три дана од извршења кривичног дела, обзиром да је криминалистичко-техничка фотодокументација сачињена дана 16.07.2019. године, а записник о увиђају места догађаја је сачињен дана 19.07.2019. године. Као разлог незаконитости криминалистичко-техничке фотодокументације и извештаја о форензичком прегледу лица места од 16.07.2019. године, бранилац окривљеног истиче да како су приложене фотографије у криминалистичко-техничкој фотодокументацији и извештају о форензичком прегледу лица места приказане у црно-белој боји и не може се видети које су боје трагови који су забележени на њима, то стога по ставу браниоца трагови на фотографијама нису приказани од стране органа полиције у складу са одредбама ЗКП и из истих се не може утврдити истоветност предмета и то наводно трагова крви, обзиром да се не може видети да ли су у питању трагови крви црвене боје или трагови неке друге течности друге боје.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Истоветни наводи који су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Каченкова били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалби изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Врању К.бр.205/21 од 04.02.2022. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2 став пети другостепене пресуде Кж1 392/2022 од 14.07.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем као незаконито изведене доказе, на којима је суд засновао побијану правноснажну пресуду, означава записнике о испитивању сведока оштећених ББ и ВВ (погрешно означено у захтеву ГГ) који су сачињени од стране Основног јавног тужиоца у Врању дана 07.09.2021. године под бројем Кт.32/20. Као разлог незаконитог извођења од стране суда као доказа наведених записника о испитивању сведока оштећених њиховим читањем на главном претресу, бранилац окривљеног истиче да се окривљени и његов бранилац нису сагласили са читањем наведених записника и сматрали су да је у конкретном случају неопходно да суд на главном претресу непосредно испита сведоке оштећене како би се уверио у њихову „сведочку способност“, обзиром да је током поступка утврђено да оштећени не могу да се брину сами о себи и да се о њима стара њихова ћерка, сведок ДД пошто је оштећени ББ болестан од тешке болести - деменције, а оштећена ВВ је психички болесник.

Жалбом браниоца окривљеног указивано је и на ове наводе, па када се има у виду да је Апелациони суд у Нишу као другостепени о томе изнео разлоге на страни 3 став четврти другостепене пресуде Кж1 392/2022 од 14.07.2022. године којом је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Каченкова, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека побијане правноснажне пресуде противречна датим разлозима, обзиром да из изреке пресуде произилази да су обијена споредна дупла врата са бочне стране куће оштећених у пределу улошка браве, а из разлога који су дати у побијаним пресудама се не може закључити да ли су обијена врата са бочне стране куће оштећених или врата са задње стране куће оштећених, при чему су нејасни разлози које је суд дао у образложењима побијаних пресуда везано за сам начин на који је у конкретном случају извршено обијање куће оштећених. Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и да је изрека правноснажне пресуде нејасна из разлога јер се из исте не види начин на који су обијена врата на кући оштећених, а који наводи браниоца

окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи у чему се наведена повреда закона конкретно састоји, па је стога и овај разлог недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Каченкова, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић